



## **Forum Ecclesiasticum**

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

**Leuren, Peter**

**Moguntiae, 1720**

Quæst. 294. In quibus casibus stupratam stuprator nec ducere nec dotare teneatur.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)



cogitur stuprator excommunicatione minore puniendus, pœnæque corporali ad arbitrium Judicis afficiendus, eaque inflicta ad tempus in monasterium, in quo pœnitentiam agat, detrudendus. Gl. in cit. c. 1. Molin. de just. tract. 3. d. 104. num. 9. Pirh. cit. n. 41. à quibus pœnis liberabitur, si eam duxerit in uxorem.

3. Resp. Tertio: Clericus stuprator jure veterum Canonum præter dotem puellæ præstandam puniebatur depositione ab officio. c. Labor. 2. q. 7. Abb. in c. 1. h. t. num. 4. Farin. pr. crim. q. 147. n. 62. Clar. §. adulterium. num. 3. dicens communem; hodie præter dotationem plectendus pœnâ arbitrariâ, puta, vel pecuniariâ, vel incarcerationis, suspensionis, depositionis ab officio, vel privationis beneficii, prout circumstantiæ personæ & delicti suaserint. Menoch. de Arb. cas. 288. num. 6. Farin. l. c. num. 65. Pirh. h. t. num. 43. Wiestn. num. 20. Reiffenst. num. 52.

4. Resp. Quarto: Etiam stuprator viduæ aliâs honestæ eam quoque dotare debet, non quidem ratione deflorationis (intellige nisi facta vidua ante consummationem matrimonii, seu nisi virgo permanserit) sed in satisfactionem pro illata ei injuria & compensatione denegandi imposterum matrimonii. Carpz. l. c. defens. 4. Lauterb. l. c. §. 44. Stryck. & alii privatur quoque Vasallus feudo, non tantum committens adulterium cum uxore domini sui juxta expressum textum c. 1. §. 1. quib. mod. feud. amitt. sed etiam committens stuprum cum vidua domini; secus, si hæc transisset ad secunda vota. ita Clar. l. 4. §. feudum. q. 48. dicens communem. De cætero in eo, num stuprum etiam in fœmina fit punibile AA. non conveniunt; negat Harprecht. ad §. 4. Inst. de publ. jud. eò quòd id nullibi expressum. Alii distinguunt, & negant, si malis persuasionibus inducta mulier, ut Berlich. affirmant, si liberè corporis sui copiam fecit, & in aliquibus locis pœna Ecclesiastica tam stupratori, quam stupratæ injungitur. Lauterb. §. 48. quem vide, & puellas in sui violationem liberè consentientes plecti solere sicut ob simplicem fornicationem, ait Haunold. de l. & l. Tom. 6. tr. 2. n. 596.

*Quest. 294. In quibus casibus stupratam stuprator nec ducere nec dotare tenetur?*

1. Resp. Primò: Si Virgo (idem est de vidua) nullâ vi, metu, fraude interveniente, sed liberè in violationem consenserit, se ipsam sponte offerendo, seu occasione præbendo. Less. de just. l. 2. c. 10. num. 9. Mol. de l. & l. tract. 3. d. 106. num. 6. Pirh. h. t. n. 49. Brunnem. Jurisp. eccl. l. 2. c. 18. §. 26. in fin. & alibi Stryck. in addit. Berlich. p. 5. concl. 38. n. 31. Lauterb. l. c. §. 46. ex ea ratione; quia nullam passâ injuriam, ad cujus aliâs compensationem introducta obligatio ducendi vel dotandi seductam deceptamque, aut aliâs violenter cognitam, ut Haunold. de l. & l. Tom. 6. tract. 2. num. 591. Unde etiam idem ex probabiliore tradunt Mol. l. c. num. 1. Less. l. c. num. 14. Lugo de just. Tom. 1. d. 12. f. 1. Vasq. de rest. c. 3. §. 2. du. 1. n. 4. quos citat & sequitur Pirh. n. 50. contra Nav. & Tolet. si stuprator blanditiis, precibus etiam importunis aut assiduâs, vel muneribus induxerit ad consensum in stuprum, modò absit deceptio vel metus, quia preces & dona non cogunt nec faciunt involuntarium, etiam mixtum, sicut metus, sed solum alliciunt, ideòque facilè re-

pellì possunt, si puella serio velit, quod ipsum tamen ita limitant Vasq. l. c. num. 5. Mol. l. c. concl. 1. in fin. Pirh. l. c. nisi precibus Principis alteriusve domini aut superioris fuerit inducta; cum tales preces causent metum reverentialem, & multum minuunt libertatem consensûs, ideòque injuriam quandam inferunt; ut cum de Lugo l. c. Pirh. limitat etiam, sic Pirh. num. 49. citato Mol. tr. 3. d. 104. num. 13. ut non secus, ac si eam injustè deflorasset, stuprator virginis liberè consentientis teneatur ad reparandum ejus honorem & damnâ infamiæ; si eam infamavit de stupro secum habito. Secundò: Si ipsa jam deflorata dotem remisit. Lauterb. l. c. cum Carpzov. eò quòd remisâ dote cogi non possit stuprator ad ducendam illam, quippe in cujus potestate erat vel ducere vel dotare. Proceditque id ipsum, etiam si per vim, metum, fraudem puella fuerit inducta, aut etiam constituta in patris potestate, nam & in his casibus potest remittere stupratori omnem obligationem, ita ut hic etiam ad solvendum illius patri non teneatur, saltem in conscientia & ante sententiam Judicis; ita Less. l. c. num. 9. & 29. Vasq. l. c. Lugo l. c. n. 9. & 10. Pirh. n. 52. Quia sicut puella ante damnum sibi inferendum potest cedere juri suo sine injuria patris, ita etiam post illud illatum sine consensu patris cedere potest juri, quòd aliâs habet ad petendam satisfactionem pro eo, quia non est per se & immediatè debitum pecuniarium, sed debitum, quo obligatur stuprator illam ducere vel dotare; nec refert, quòd stuprum redundet in injuriam patris, dum per evulgationem illius læditur honor familiaris; nam ex illa injuria non oritur obligatio satisfaciendi per pecuniam vel aliud temporale ex natura rei, sed solum respondet ei pœna, quæ non debetur ante Judicis sententiam, & pro læso honore, utpote cui satisfieri potest per petitionem veniæ vel simili honoris exhibitione; ut Pirh. n. 51. Tertio: non tenetur stuprator eam ducere aut dotare, si antecederet cum ea convenerit de certo pretio pro habenda cum ea copula; cum & tunc nulla ei fiat injuria. Haunold. cit. num. 591. Lauterb. cit. §. 24. Wiestn. num. 24. & alii communiter. Quarto si puella, etiam vi vel fraude violata, postea commodum matrimonium iniiit, ac si corrupta non fuisset, nec ob eam causam detrimentum passâ est, quia stuprum mansit incognitum, etiam viro non tenetur stuprator ad ullam satisfactionem aut recompensationem faciendam, quia pro injuria, prout condistincta à damno subsequenti nihil restitui debet, adeòque nec pro ipsa defloratione seu virginitatis ablatione, utpote quæ si damnus est, irreparabile tamen est, nec compensabile secundum se, quàm abscissio manus. Aliud verò damnus pretio æstimabile inuito tali matrimonio ex stupro secutum non est, prout supponitur; ita Nav. in man. c. 16. num. 19. Less. cit. c. 10. num. 15. Vasq. l. c. du. 3. n. 8. Pirh. n. 47. His non obstante, quòd puella injustè stuprata per hoc fuerit in periculo non inveniendi matrimonium æque commodum ac antè habere potuerat; quia, cum periculum damni non sit damnus, illo aliunde cessante, & damno reipsâ non secuto, obligatio compensandi quidquam nulla remansit. Less. cit. c. 10. num. 16. De cætero, quòd stuprator (intellige minus propriè talis) etiam vi cognoscens meretricem publicam seu more meretricio viventem, non teneatur quidquam recompensare, videtur esse extra dubium.

*Quest.*